

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120012281
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120012281.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného J. A., stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. 05. 2021, o odvolaní obžalovaného J. A. a okresného prokurátora voči rozsudku samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica , sp.zn. 1T/70/2020 zo dňa 08. 12. 2020, takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

II. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. A.

z a m i e t a , lebo bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica , sp.zn. 1T/70/2020 zo dňa 08. 12. 2020 bol obž. J. A. uznaný vinným zo zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. a/ Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 02. 01. 2020 v čase okolo 20.00 hod. na odstavnej ploche parkoviska pred bytovým domom I. 8, I. I., oslovil O. L., nar. XX. XX. XXXX so slovami „my sa ideme porozprávať“, na čo mu ten uviedol „my sa nemáme o čom rozprávať“, na čo k nemu pristúpil bližšie a povedal mu, že to s P. (X.) má skončiť a poslať ju okamžite domov, resp. do 24 hodín, že mu je jedno, ako jej to povie, ale že sa nemá opovážiť jej povedať, že tam bol, resp., že on je dôvodom ich rozchodu a že ju viackrát nemá kontaktovať, následne vytiahol z vrečka bundy krátku strelnú zbraň striebornej farby, túto obtiahol a priložil O. L. k pravému spánku, na čo O. L. súhlasne prikývol, následne mu páchatel povedal, že ak sa nestane, ako povedal, tak nabudúce príde niekto iný, on bude mať nepriestrelné alibi a že ho dajú „dole“, čím u O. L. vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, následne páchatel nastúpil do vozidla Škoda Superb kombi, EČV: BB XXXGM, tmavošedej metalízy, ktoré mal v tom čase v užívaní od P. X., ktoré používal ako taxikár služby BOLT a z miesta odišiel preč na neznáme miesto.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 a 8 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 39 ods. 1, 3, písm. e) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu súd výkon trestu podmienenečne odložil a obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k P. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. I. 1, I. I. a poškodenému O. L., nar. XX. XX.

XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, I. I. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydliá.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že obhajobe obžalovaného, ktorý ju založil na tvrdení, že uvedeného skutku sa nedopustil a v daný deň a čas sa na odstavnej ploche parkoviska na I. ulici č.X v I. I. nenachádzal a nikomu sa nevyhrážal, neuveril a považoval ju za účelovú, majúca za cieľ zbaviť sa trestnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Podľa prvostupňového súdu obžalovaný bol usvedčovaný predovšetkým výpoveďou priameho svedka poškodeného O. L., ktorý jednoznačne a podrobne, bez zásadných rozporov, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popísal priebeh skutkového deja z hľadiska miesta, času a spôsobu, ako k nemu došlo, pričom s jeho výpoveďou korešpondovala aj svedecká výpoveď P. X., ktorej sa poškodený bezprostredne po skutku zdôveril s popisom konkrétnych skutočností a ktorá na druhý deň vo veci podala trestné oznámenie. Uveriteľná z jeho strany bola aj motivácia obžalovaného, prečo sa poškodenému vyhrážal, nakoľko ho považoval za soka v láske a týmto spôsobom chcel dosiahnuť, aby sa k nemu svedkyňa, jeho bývalá priateľka, vrátila. Že nešlo o prvý prípad vyhrážania, mal súd preukázané aj správou z aplikácie Instagram, ktorej autorstvo obžalovaný nepoprel, ktorou poškodenému už 26.12.2019 prostredníctvom tejto aplikácie odkazoval „že mu príde rozbiť papuľu“. Zároveň mal za to, že výpovede poškodeného a svedkyne sú objektivizované aj lokalizačným výpisom mobilného operátora spol. O2 Slovakia, ktorý poskytol údaje svedčiace o prítomnosti mobilného telefónu obžalovaného v čase skutku v blízkosti miesta činu, ktorú obžalovaný nevyvrátil, čo mu umožňovalo sa bez problémov v tom čase presunúť na miesto činu. Súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že motívom trestného stíhania malo byť dosiahnutie jeho vystaňovania z bytu jeho vtedajšej priateľky P. X., v ktorom v tom čase býval. Súd túto obhajobu neprijal, nakoľko v nej nevidel logiku. Svedkyňa X. v tom čase už bývala u poškodeného L., ktorý disponoval vlastným bytom a nemali teda dôvod kvôli bytu podávať na obžalovaného trestné oznámenie. Navyše poškodený sa podaniu trestného oznámenia bránil a trestné oznámenie iniciovala svedkyňa.

Voči predmetnému rozsudku okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie v neprospech obžalovaného do výroku o treste a samotný obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie. Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 psm. a/ Tr.zák., kde je stanová trestná sadzba 4 - 10 rokov, pričom pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr.zák., bola trestná sadzba 4 - 8 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v minulosti trestne stíhaný, aj keď sa už v súčasnej dobe na neho hľadelo akoby nebol odsúdený a dopustil sa viacerých priestupkov a zároveň svoju vinu na pojednávaní poprel a tvrdil, že na uvedenom mieste sa vôbec nenachádzal a mal byť v inej časti Banskej Bystrice, pričom po vykonanom dokazovaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa nachádza práve v časti mesta Banská Bystrica, kde došlo ku skutku, mal okresný prokurátor za to, že len tá skutočnosť, že sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol v minulosti trestaný na základe zahladenia a teda, že viedol riadny život v minulosti, nie je postačujúca na uplatnenie § 39 Tr. zák. a teda zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Prokurátor poukázal aj na závažnejší spôsob konania a to, že došlo k použitiu zbrane.

Aj napriek skutočnosti, že sa obžalovaný priamo v zápisnici z hlavného pojednávania vzdal opravného prostriedku, podal odvolanie čo do výroku o vine a treste, pričom poukázal na skutočnosti týkajúce sa skutku, že žiadny priamy, či nepriamy usvedčujúci dôkaz, preukazujúci skutočnosť, že sa dopustil tohto skutku, nebol vykonaný. Poukázal na viaceré skutočnosti, ktoré by mohli viesť k tomu, že poškodená mala úmysel dosvedčiť vymyslené tvrdenia voči jeho osobe. V konaní nedošlo k žiadnej objektivizácii výmyslov svedkov, resp. ich krivých výpovedí vedených so zisťujúcim cieľom a mal za to, že jeho vina bola postavená len na tvrdení proti tvrdeniu.

Na základe podaných odvolaní krajský súd nariadil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktorý sa riadne a včas dostavil obžalovaný a krajský prokurátor.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že sa pridriava podaného odvolania a jeho odôvodnenia a navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, čo je v tomto prípade 4 roky.

Samotný obžalovaný uviedol, že žiada, aby bol oslobodený spod obžaloby, lebo sa nedopustil skutku, z ktorého bol obžalovaný

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a zároveň odvolanie obžalovaného J. A. bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, nakoľko tak uviedol do zápisnice z hlavného pojednávania.

Predmetnom rozhodovaní odvolacieho súdu teda na základe podaného odvolania okresným prokurátorom bola skutočnosť, či je v danom prípade potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody alebo postačuje dlhší podmienečný trest tak, ako ho uložil prvostupňový súd.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil a správne pri svojej rozhodovacej činnosti zvažil podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici i primeranosť uloženého trestu, vrátane jeho individualizácie, keď pri aplikácii ust. § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu tak, že mu uložil podmienečný trest vo výmere 3 rokov. Prvostupňový súd správne zohľadnil samotné okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, pohnútku obžalovaného, ktorou bolo jeho sklamanie z ukončeného vzťahu so svedkyňou a emocionálne nezvládnutie tohto rozchodu. Správne zohľadnil následky tohto trestného činu, ktorým nebol spôsobený trvalý a nenapraviteľný následok a nedošlo ani k nejakému ublíženiu na zdraví, či vzniku vôbec nejakej škody. Zároveň správne zohľadnil aj skutočnosť, že od spáchania skutku až do rozhodnutia súdu už nedošlo zo strany obžalovaného k obdobnému správaniu, či už vo vzťahu ku poškodenému, resp. svedkyne X.. Správne neopomenul, že doposiaľ obžalovaný nebol postihnutý za násilný protiprávny čin. Krajský sa len stotožňuje s podmienečným trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov, s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, s uložením mu povinnosti nepriblížiť sa k osobe poškodeného a svedkyne.

Z uvedených dôvodov považoval potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol. Z pohľadu krajského súdu okresný prokurátor nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybňovala správnu aplikáciu § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.